

4. paastonajan sunnuntai (Laetare) 18.3.2012

- Elämän leipä

Liturgia & saarna: Panu Partanen

Musiikki: Hannes Asikainen

Suntio: Seppo Soininen

KOHTI TYYTYVÄISTÄ JUMALA-SUHDETTA

(JES. 55:1-3)

Jes. 55:1-3

Kuulkaa, kaikki janoiset! Tulkaa veden ääreen! Te, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa viljaa ilmaiseksi, syökää, ottakaa maksutta viiniä ja maitoa!

Miksi punnitsette hopeaa maksuksi siitä, mikä ei ole leipää, vaihdatte työstä saamanne palkan siihen, mikä ei tee kylläiseksi? Kuulkaa minua, niin saatte syödä hyvin, te saatte nauttia parhaista herkuista. Kuulkaa minua, tulkaa minun luokseni, kuulkaa, niin te saatte elää! Minä teen ikuisen liiton teidän kanssanne ja lupaan olla liitossani uskollinen, niin kuin olin uskollinen Daavidille.

Asiakastyytyväisyys, työtyytyväisyys, parisuhdetyytyväisyys.

Tänä päivänä tyytyväisyyttä mitataan joka puolella. Sitä tavoitellaan yrityksissä, kunnallisella puolella ja henkilökohtaisessa elämässä. Aiheesta tehdään kyselyitä, tutkimuksia ja väitöskirjoja. Tyytyväisyys – se on päivän trendi.

Paastonaika kutsuu meitä tutkimaan omaa Jumala-suhdettamme. Olenko minä siihen tyytyväinen? Minkä tyytyväisyysarvosanan annan uskonelämälleni?

Päivän Vanhan testamentin teksti tarjoaa suuntaviittoa siihen, miten voimme löytää tyytyväisyyden Kolmiyhteisestä Jumalastamme. Se on ikään kuin Jumalan tyytyväisyyskysely suoraan sydämiimme.

Näin julistaa profeetta Jesaja: *”Kuulkaa, kaikki janoiset! Tulkaa veden ääreen!”*

Jotta voi löytää tyytyväisyyden Jumalassa, ensiksi pitää olla jano: *”Kuulkaa, kaikki janoiset!”* Tämä kuulostaa loogiselta: kuinka Jumala voisikaan antaa sellaiselle ihmiselle mitään, joka ei kaipaa hänen elävää vettänsä? Tiedämme tunteen miten kuumana kesäpäivänä jano yllättää. Samoin käy usein elämässä: kuumat paikat, elämän vaikeudet, synnyttävät meissä janoa Jumalan sanaa kohtaan. Silloin pitää tietää, mistä elävää vettä löytyy. Sitä löytyy Raamatusta, rukouksesta ja yhteisestä jumalanpalveluksesta. Täällä kirkossa ammennetaan syvistä lähteistä. Jos sinulla on jano, tule kirkkoon niin usein kuin voit. Takaan, että täällä janoosi vastataan. Tai pikemminkin Herra takaa: *”Sille, jolla on jano, minä annan lahjaksi vettä elämän veden lähteestä.”*

”Te, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa viljaa ilmaiseksi, syökää, ottakaa maksutta viiniä ja maitoa!”

Vaikka meillä olisi tavaraa mielin määrin, suhteessa Jumalaan olemme aina keppikerjäläisiä. Olemme saamapuolella: *”Te, joilla ei ole rahaa, tulkaa.”* Kristinuskon ytimessä on, että tunnustetaan oma hengellinen voimattomuus ja köyhyys. Ilman Jeesusta Kristusta emme voi mitään, yhtikäs mitään. Rikkaan miehen on vaikea pelastua siksi, koska hän turvaa enemmän omiin rikkauksiinsa kuin Jumalaan. Uskonelämässään kristityn tulee puolestaan olla köyhä. Jeesus sanoo: *”Autuaita ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta”* (Mt 5:3). Jumalan edessä köyhäkin saa elämän leipää ilmaiseksi, ehtoollinen kuuluu kirkon runsaisiin jäsenetuihin: *”ostakaa viljaa ilmaiseksi, syökää, ottakaa maksutta viiniä ja maitoa!”*

Jesaja jatkaa edelleen: *”Miksi punnitsette hopeaa maksuksi siitä, mikä ei ole leipää, vaihdatte työstä saamanne palkan siihen, mikä ei tee kylläiseksi?”*

Jokaisella lienee kokemus turhasta työstä tai siitä, onko elämässä ylipäättänsä mitään järkeä. Kuningas Salomon, aikansa rikkain mies, oli samaa mieltä, vaikka hänellä oli aineellista hyvää loputtomasti. Hän kirjoittaa elämänsä tilinpäätöksessä: *"Turhuuksien turhuus, sanoi Saarnaaja, turhuuksien turhuus, kaikki on turhuutta!"* (Saarn. 1:2).

Jos emme tee työtä Jumalan valtakunnan eteen, olipa se työ sitten mitä tahansa, emme tule koskaan kylläisiksi: *"Miksi vaihdatte työstä saamanne palkan siihen, mikä ei tee kylläiseksi?"* Kuolinvuoteella olisi silloin yhtä tyhjä olo kuin Salomonilla: *"turhuuksien turhuus, kaikki on turhuutta!"* Mikäli antaudumme elämässämme Herran käyttöön – työssä, kotona ja vapaa-ajalla – siitä seuraa rikas elämä, josta ei puutu mitään oleellista. Jeesus sanoo: *"Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkyläisen elämän"* (Joh. 10:10).

"Kuulkaa minua, niin saatte syödä hyvin, te saatte nauttia parhaista herkuista. Kuulkaa minua, tulkaa minun luokseni, kuulkaa, niin te saatte elää!"

Kuulkaa minua. Jumalan hyvä sanoma pitää kuulla. Se tulee kuulla ja ottaa vastaan. Aivan vastaavasti Jeesus sanoo päivän evankeliumissa, että hän on elämän leipä joka pitää ottaa vastaan ja syödä: *"se, joka syö tätä leipää, elää ikuisesti."* Syömättä jätetty ja uskomatta vastaanotettu ehtoollisleipä ei ole johtamassa pelastukseen, syöty ja uskolla vastaanotettu kylläkin. Sama sääntö pätee evankeliumiin: se on otettava vastaan uskolla. Kun sen kuulee, niin saa elää vapaana Jumalan lapsena tässä ajassa, eikä vain tässä ajassa, vaan ennen kaikkea iankaikkisessa elämässä: *"Kuulkaa minua, tulkaa minun luokseni, kuulkaa, niin te saatte elää!"*

"Minä teen ikuisen liiton teidän kanssanne ja lupaan olla liittossani uskollinen, niin kuin olin uskollinen Daavidille."

Liitto on sopimus. Se on sitova, kahdenvälinen sopimus. Se on lupauksin ja valalla vahvistettu. Jos Jumala on uskollinen meitä kohtaan, täytyy meidän olla uskollisia hänelle. Kasteen armoliitto velvoittaa meitä. Ainekset ovat samat kuin avioliitossa: tahdonko rakastaa toista osapuolta niin myötä- ja vastoinkäymisissä aina kuolemaan asti? Olenko Jumala-suhteessani kuin huono avio puoliso, joka häärää ainoastaan omia asioitaan vai annanko Herralle laatuaikaa? Yritänpö kuunnella ja noudattaa hänen tahtoaan?

Jumala antaa siis meille tänään viisi ohjetta tyytyväiseen uskonelämään. Ne nousevat: sanan janoista, hengellisestä köyhyydestä, Jumalan valtakunnan työstä, evankeliumin kuulemisesta ja liittouuskollisuudesta. Voimme tutkia näitä hiljaa sisällämme. Ehkä voit ottaa saarnakopion vielä kotiisi ja opiskella sitä lisää. Mitä luulet: nouseeko arvosanasi sydämen tunnustelujen jälkeen? Vai jääkö vielä paljon petrattavaa, jotta voisit olla täydellisesti tyytyväinen suhteessasi Jumalaan?

Toivotan meille jokaiselle hyvää itsetutkiskelun aikaa paaston hengessä. Olkoon tämä aika meille pyhiinvaelluksen aikaa, kuten päivän Psalmissa sanotaan: *"Onnellisia ne, jotka saavat voimansa sinusta, ne, jotka kaipaavat pyhälle matkalle. Kun he kulkevat vedettömässä laaksossa, sinne puhkeaa virvoittava lähde, ja sade antaa heille siunauksensa. Askel askeleelta heidän voimansa kasvaa, ja he saapuvat Siioniin Jumalan eteen."*